

Kongresser

Arkeologi & konservering + Analyseexpo, Göteborg 17–18 november 2004

I en tid då Riksantikvarieämbetets roll håller på att omformas och ansvaret för kulturarvet decentraliseras sker en förskjutning av initiativet. Raå kan inte längre betraktas som en central förbild och samordnare inom arkeologin. Orsaken är enkel: Raå axlar inte längre den manteln. I mitten av november 2004 tog SVK, Studio Västsvensk Konservering, sitt ansvar och lite till. SVK arrangerade då en tvådagarskonferens i sina nya lokaler i Göteborg om konservering och analyser, eller kanske snarare en konferens om den arkeologiska processen med fokus på konservering och analyser.

På två dagar hann man med tjugo föredrag samt en mindre workshop om den arkeologiska processen. Den första dagen var framför allt inriktad på konservering och bevarande. Det som genomsyrade de flesta av föredragen var behovet av kommunikation mellan den arkeologiska processens olika aktörer, men kommunikationen riktar sig även till kulturarvets egentliga brukare – samhället.

Jag skall nämna två föredrag som speglar ytterligheterna denna dag. Det ena var Eva Enfridssons redogörelse för arbetet med att bevara vittrande hållrar med ristningar i Tanum. Här ligger problemen dels i att över huvud taget finna sätt att minimera vittringen och dels att trots detta hålla ristningarna tillgängliga för besökare/brukare. Det andra var Michael Lehorsts redogörelse för uppföljning och utvärdering av uppdragsarkeologin där länsstyrelsens beslut och kravspecifikationer senast studerats. Konservering nämns sällan i detta sammanhang. Lehorst konstaterade att Raå, som central myndighet, har flera områden att ta tag i. Däribland en behövlig översyn av det arkeologiska regelverket.

Den andra dagen kallades analyseexpo, då den bjöd på en exposé över olika möjliga analyser. Ett drygt dussin aktörer presenterade sin kompetens och utrustning samt sina specialområden. I ett par fall fick potentiellt konkurrerande aktörer presentera sin verksamhet ef-

ter varandra: Alf Bråthen följdes av Hans Linderson, Raå-UV GAL föregicks av Heimdal archaeometry. De allra flesta valde att inte nämna något om kostnader. Undantaget var Institutionen för naturgeografi och kvartärgeologi vid Stockholms Universitet.

Föredragen kompletterades med en planschutställning där ytterligare ett par aktörer presenterade sin verksamhet. Trots detta saknade jag ett par av de vanligaste. Var befann sig miljöarkeologerna från det nationella labbet i Umeå? Var någonstans var ¹⁴C-folket från Uppsala? Att skicka ner en plansch hade inte varit så vansinnigt arbetskrävande.

Ingen konservator eller analysinstitution verkade intresserade av att arbeta som renodlad underkonsult i den arkeologiska processen. Åtskilliga uttryckte frustration över att det allt som oftast dök upp en påse med ett prov eller ett material och en kortfattad instruktion om att »göra något bra av detta». Det bästa vore om diskussionen mellan den arkeologiska handläggaren och konservator och/eller analysinstitution inleddes så tidigt i processen som möjligt.

Deltagarlistans 68 personer fördelade sig enligt följande. 8 personer kom från SVK, 5 från statliga museer, 11 från andra museer, 10 från Raå, 20 från universitet eller högskolor, 10 från privata firmor, 3 från länsstyrelser och 1 saknade angiven institutionstillhörighet. Antalet arkeologer var försvinnande litet i förhållande till antalet konservatorer och utförare av analyser, vilket bara kan beklagas. Meningen med konferensen var i mångt och mycket att skapa en mötesplats för den arkeologiska processens olika aktörer. Vi får hoppas att uppslutningen bland arkeologer blir bättre nästa gång.

Leif Haggström

Jönköpings läns museum

Box 2133

SE-550 06 Jönköping

leif.haggstrom@jkgpm.se